Walt Disney's

Donald Duck

Nr. 50
1982

losse nrs. f 1,60 – abonneeprijs f 1,40 per nummer – België F 28

ALSOF HET GEBRUIK STAAT.

TWEE LEUKE DISNEY-STEMPELS!

HET HOOFD VAN DONALD EN VAN MICKEY OP JE SCHRIFT, OP JE POSTPAPIER OF ZOMAAR ERGENS OP, WAAR JE DAT LEUK VINDT. EN...JE HEBT GEEN STEMPELKUSSEN NODIG. DE INKT ZIT IN DE STEMPELS!

WEET JE EEN VRIENDJE OF VRIENDINNETJE DIE ABONNEE OP DONALD DUCK WIL WORDEN? DAN KRIJG JE DEZE TWEE LEUKE DISNEY-STEMPELS THUISGESTUURD.

De nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

0044 AAG 1

Geboortedatum

Betaling aan de bladenman: ☐ contant ☐ per acceptgirokaart

Handtekening ouder: .....

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de 2 Disney-stempels.

De bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus 299, 2000 AG HAARLEM. Meek nog geen geld over, want de rekening volgt via de post of de bladenman. Knip je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over op een vel papier dat je in een als brief gefrankeerde envelop naar hetzelfde adres kunt sturen.

Voor België: je bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. Je kunt de bon ook afgeven aan de gewone weekbladverkoper.

Hier even opletten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. Deze aktie duurt tot 31 december 1982. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost ƒ 1,40 per nummer. In België 28 fr.

Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt.

NOG EVEN EN DAN IS HET WEER KERSTMIS! IK VIND DAT ALTIJD 'N HEEL GEZELLIGE TIJD. ALLE STRATEN EN ETALAGES ZIJN VERSIERD, EN ALS HET EVEN MEEZIT VALT DE EERSTE SNEEUW. MIJN NEEFJES ZIJN OOK DOL OP DE KERSTTIJD EN ZE VONDEN HET DAAROM HELEMAAL NIET LEUK DAT OOM DAGOBERT ONS "VROEG" OM MEE TE GAAN NAAR TABOE-EILAND, 'N EILANDJE ERGENS IN DE VERRE OCEAAN. MAAR JA, TEGEN ONZE BAZIGE OOM KAN NIEMAND OP. OF DIE GEZELLIGE TIJD NU AAN ONZE NEUS VOORBIJ GING? LEES DAT ZELF MAAR!

Oom Donald

weekblad

Donald Duck

Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003, 2001 HA Haarlem
telefoon 023-339040

nr. 50 - 17 december 1982

© 1982 Walt Disney Productions

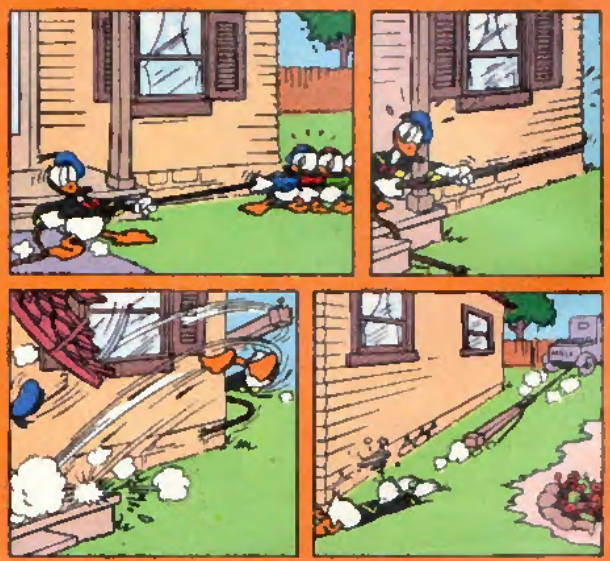

OOM DONALDS brievenbus

POSTBUS 6003
2001 HA HAARLEM

Beste Donald Duck. Ik schrijf voor de 2e keer. De eerste keer kreeg ik niet eens een briel terug. Maar iedereen maakt wel eens een foutje. Nou nog een paar vraagjes. Wanneer komt er weer een verhaal over jou en Guus Geluk? Wanneer komt de Duckstadkrant weer? Nog de groeten aan heel Duckstad.
Annegees Bos – Westervoort

Een verhaal van mij en Guus Geluk? Dat zal niet zo lang meer op zich laten wachten, Annegees. En deze week vind je een speciale editie van de Duckstadkrant in mijn blad. Bof jij even!

EEN KEER OP DIT DING SPRINGEN EN WE WETEN VOORTAAN PRECIES WAAR ZE IS!

Beste D.D. Je hebt een leuk blad met leuke verhalen en mooie plaatjes. Ik wil je ook wat vertellen. Ik woon in een rustig dorpje. Tegenover ons huis is een grasveld en daar tegenover het grasveld is een hertenkamp. Waar het hertenkamp is, heeft onze school gestaan. Achter ons huis gaan grote jongens met de motor tetteren, 's morgens vroeg om half negen. Voor mij is het niet erg, maar voor andere mensen is het niet leuk. Maar Donald, nu moet ik afscheid nemen. Tot ziens en veel geluk!
Kirsten Helgen – Bovensmilde

Het lijkt me best leuk zo'n hertenkamp vlak bij huis, Kirsten. Elke morgen de hertjes voeren, en zo. Maar... eh... waar ga je nu naar school?

Hallo Donald Duck! Uw blad vind ik prima zo. Behalve mis ik onze vriend uit Mexico! En weet u wat heel leuk zou zijn? Kwik, Kwek en Kwak met de nichtjes van tante Katrijn. En waarom heeft Duck altijd pech? Ik stop ermee, want ik moet weg. Groetjes aan uw hele familie!
Jan-Leendert Louwerse – Vrouwenpolder

Panchito is weer van de partij, zoals je ziet. En Katrien heet géén Katrijn, vergeet dat niet!

*

Beste Dom Donald. Ik vind de Disneyzegels heel leuk. Ik heb al drie spaaralbums. Eén zat los bij Donald Duck 35, één bij 36 en één bij de Margriet. Komt er met de jaarwisseling weer iemand anders op de achterkant? Ik hoop een strip van u. Van nul tot nu is leuk. En wanneer komt er weer een Puzzelpagina of een Moppentrommel? Moppen weet ik niet meer, maar oog wel een raadseltje. Het is groen en het vliegt door de lucht. Ra, ra, wat is dat? Oplossing: Een mus in militaire dienst. Nog gelefeliciteerd met het dertig jaar bestaan van uw blad.
Monique Hanse – Kerkwerve

Een Puzzelpagina of een Moppentrommel? Dat zal niet lang duren, Monique. En volgend jaar komt het dappere indiaantje Hiawatha op de achterkant. Is dat ook goed?

*

Beste DDDDDDDDDDDDD! (Dufie Donzige Domme Druilerige Dikke Dunne Donald Duck Die De Donald Duck Drukt) Een heleboel van die dingen bent u niet, maar... eh... anders was hij niet zo lang. Heel hartelijk gefeliciteerd met het 30-jarig bestaan van uw blad! Groeten van Tjeerd Haima – Utrecht.

Bedankt Tjeerd. Maar... eh... had het niet een 'D' meer of minder gekund? Want dertien is een ongeluksgetal, weet je.

Beste Oom Donald. Hoe gaat het met u? Met mij gaat het goed. Oom Donald, waarom moest u nu op die fluit blazen? Van die agent uit Duckstad zeker. Vindt u dat niet vies? Nou, ik wel hoor! Dat verhaal stond in nummer 22 van 1980. Oom Donald, waarom heeft Guus Geluk altijd geluk en wij nooit? Want mijn vader koopt altijd de lotto. Maar, nee hoor, nog nooit gewonnen! Maar ja, dat geelt niet. Oom Donald, nu moet u eens kwaad worden op Guus Geluk. U moet zeggen tegen hem dat hij tante Katrien met rust laat. En zeg ook maar dat anders Jolanda naar Duckstad komt. En dan krijgt hij de wind van voren.
Jolanda Schlechter – Dordrecht

Zo is dat, Jolanda! En die fluit was om de Duckstadse politie te alarmeren. Maar ik heb er niet op geblazen, hoor!

Oom Dagobert

"SCHIPBREUK OP TABOE-EILAND"

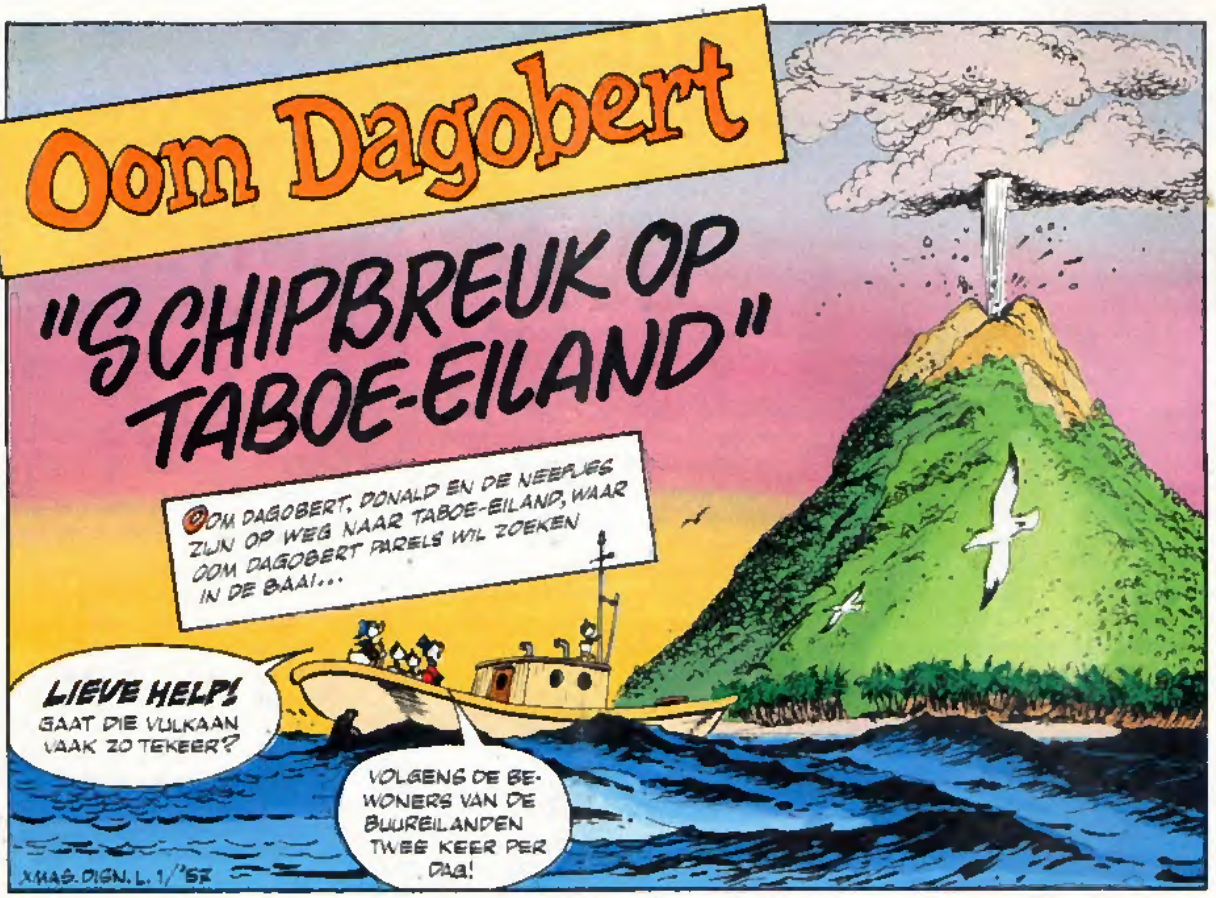

VOORUIT, WE MOETEN DAT RIF ZIEN OVER TE STEKEN, DONALD!

JULLIE BINDEN ALLE SPULLEN VAST, JONGENS. EN HAAST JE WAT!

TJONGE! WAT EEN GROTE KIST! WAT ZIT DAARIN, OOM DAGOBERT?
EH... NIETS BIJZONDERS!

MAAR BIND HEM GOED VAST EN HOU ER EEN BEETJE EEN OOG-JE OP!
HMM... U BENT WEL ERG BE-ZORGD OM IETS DAT "NIETS BIJZON-DERS" IS!

HOUDEN JULLIE JE GOED VAST! DAAR GAAT IE!

SPLATSJ!

FLOETSJ!

WE ZIJN ER!
PFFF... IK VER-HEUG ME NU AL OP DE TERUGREIS!

VOORDAT WE AAN LAND GAAN WIL IK EERST 'N PAAR PAREL-OESTERS VANGEN!

LAAT DE BOOT MAAR DRIJ-VEN, DONALD! HIJ KAN DE BAAI TOCH NIET UIT!

TJONGE! KIJK EENS NAAR DIE ZWARTE PAREL! WAT EEN GROTE!
EN WAT EEN KNAAP VAN EEN OESTER, ZEG!

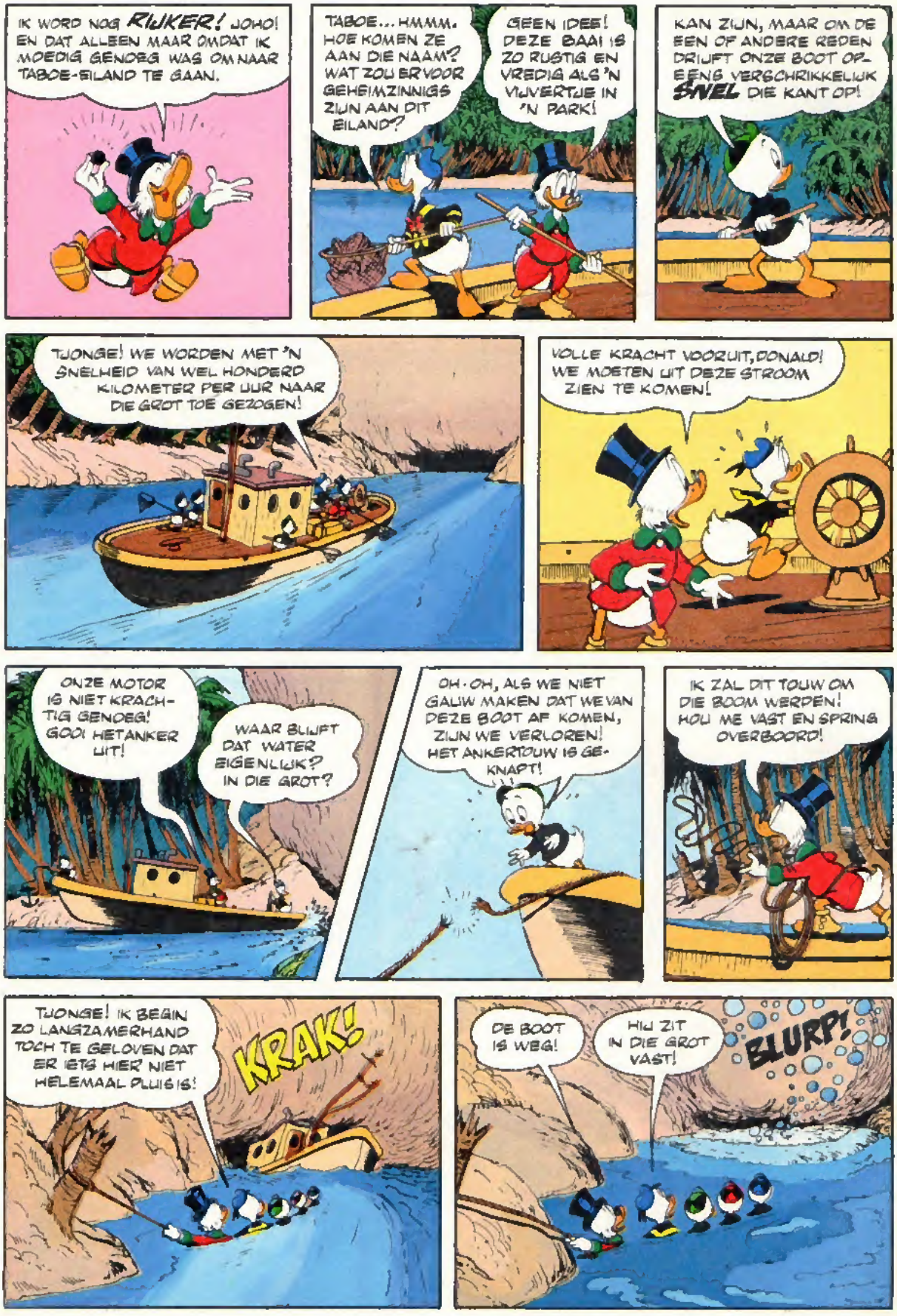
IK WORD NOG RIJKER! JOHO! EN DAT ALLEEN MAAR OMDAT IK MOEDIG GENOEG WAS OM NAAR TABOE-EILAND TE GAAN.
TABOE... HMMM. HOE KOMEN ZE AAN DIE NAAM? WAT ZOU ER VOOR GEHEIMZINNIGS ZIJN AAN DIT EILAND?
GEEN IDEE! DEZE BAAI IS ZO RUSTIG EN VREDIG ALS 'N VIJVERTJE IN 'N PARK!
KAN ZIJN, MAAR OM DE EEN OF ANDERE REDEN DRIJFT ONZE BOOT OP-EENS VERSCHRIKKELIJK SNEL DIE KANT OP!
TJONGE! WE WORDEN MET 'N SNELHEID VAN WEL HONDERD KILOMETER PER UUR NAAR DIE GROT TOE GEZOGEN!
VOLLE KRACHT VOORUIT, DONALD! WE MOETEN UIT DEZE STROOM ZIEN TE KOMEN!
ONZE MOTOR IS NIET KRACHTIG GENOEG! GOO! HET ANKER UIT!
WAAR BLIJFT DAT WATER EIGENLIJK? IN DIE GROT?
OH-OH, ALS WE NIET GAUW MAKEN DAT WE VAN DEZE BOOT AF KOMEN, ZIJN WE VERLOREN! HET ANKERTOUW IS GEKNAPT!
IK ZAL DIT TOUW OM DIE BOOM WERPEN! HOU ME VAST EN SPRING OVERBOORD!
TJONGE! IK BEGIN ZO LANGZAMERHAND TOCH TE GELOVEN DAT ER IETS HIER NIET HELEMAAL PLUIS IS!
KRAK!
DE BOOT IS WEG!
HIJ ZIT IN DIE GROT VAST!
BLURP!

HIJ SLUIT DE GROTAF ALS 'N KURK! HET WATER KAN ER NIET MEER IN STROMEN!
KIJK! DE VULKAAN GAAT OOK NIET MEER TEKEER!
GELUKKIG MAAR!
WAT KAN ONS DIE VULKAAN SCHELEN? BEDENK LIEVER WAT WIJ NU DOEN MOETEN!
ZONDER BOOT KUNNEN WE NIET WEG. WE ZITTEN GEVANGEN OP DIT EILAND!
HET SPIJT ME JONGENS! DE BEWONERS VAN DE BUUREILANDEN HEBBEN ME AL GEWAARSCHUWD HIER NIET NAAR TOE TE GAAN!
HEBBEN ZE U OOK VERTELD OF HIER WEL 'NS SCHEPEN LANGSKOMEN?
HEEL WEINIG EN NIEMAND WAAGT ZICH OOIT OP DIT EILAND! WE ZIJN VERLOREN!
EN KERSTMIS KUNNEN WE OOK WEL VERGETEN!
LEUK HOOR! WE ZITTEN OP 'N ONBEWOOND EILAND, ZONDER BOOT, ZONDER RADIO... WE HEBBEN ZELFS GEEN ETEN! ALLEEN COCOSNOTEN!
VIJF ROBINSON CRUSOËS!
AAN DE SLAG DAN MAAR! WE ZULLEN TOCH 'N HUIS MOETEN BOUWEN!
EEN GROOT, STERK HUIS, WANT IK VREES DAT WE ER 'N HELE TIJD IN MOETEN WONEN!
BOEHOE! SNIK! WAT EEN ELLENDE! HET IS MIJN SCHULD! NU ZIE IK MIJN LIEVE DIERBARE GELD NOOIT MEER TERUG!
EN WIJ DAN? WIJ ZULLEN NOOIT MEER KERSTBOMEN EN SNEEUW ZIEN! MAAR VOORUIT! ER IS WERK AAN DE WINKEL!
LATER...
KIJK! HET IS EB!
IK ZIE ONZE BOOT!
DROMMELSNOG-AANTOE!
HIJ IS NIET EENS ZO ERG BESCHADIGD, ALLEEN 'N BEETJE IN ELKAAR GEDRUKT!
HMM... DIE GROT LIJKT MEER OP 'N TUNNEL, DIE IN DE BERG UITKOMT!
HAAL TOUWEN! MISSCHIEN KUNNEN WE DE BOOT LOSTREKKEN.

OEF! GEEN BEWEGING IN TE KRIJGEN!
ZELFS EEN SLEEPBOOT ZOU DIT SCHIP NIET LOSKRIJGEN!
LATEN WE MAAR REDDEN WAT ER NOG TE REDDEN VALT, EN HET SCHIP VERDER OVERLATEN AAN DE GOLVEN!
HOERA! DE DEUR GAAT NOG OPEN! LATEN WE ZOVEEL MOGELIJK SPULLEN PAKKEN!
HOERA! VOEDSEL! GEREEDSCHAP! LAMPEN!
ZO WORDT ONS LEVEN ALS SCHIPBREUKELING TOCH NOG AANGENAAM!
EN HOE STAAT HET MET DE RADIO?
DIE IS HELAAS KAPOT!
DE VOLGENDE DAG...
ZO, DE EERSTE VIEREN-TWINTIG UUR ALS SCHIPBREUKELINGEN ZITTEN EROP!
HEBBEN JULLIE OOK IETS OPGEMERKT TOEN HET VANNACHT VLOED WERD?
NEE, HOEZO?
ER KWAM GEEN ROOK UIT DE VULKAAN!
INDERDAAD! NU JE HET ZEGT!
OM PRECIES TE ZIJN ROOKT IE ZELFS, SINDS ONZE BOOT IN DIE GROT VASTZIT, NIET MEER!
HMMM... MISSCHIEN IS ER 'N VERBAND. LATEN WE DE BOEL 'NS NADER ONDERZOEKEN.
AMUSEERT U ZICH, OOM DAGOBERT?
MIJ HOOR JE NIET KLAGEN!
VIA ONZE BOOT KUNNEN WE IN DE GROT KOMEN!
DROMMELS! HET IS INDERDAAD 'N TUNNEL!
HIJ LEIDT NAAR HET MIDDEN VAN DE BERG!
AL GAUW...
TJONGE! WAT IS HET HIER WARM!
DE ROTSEN GLOEIEN ROOD OP!

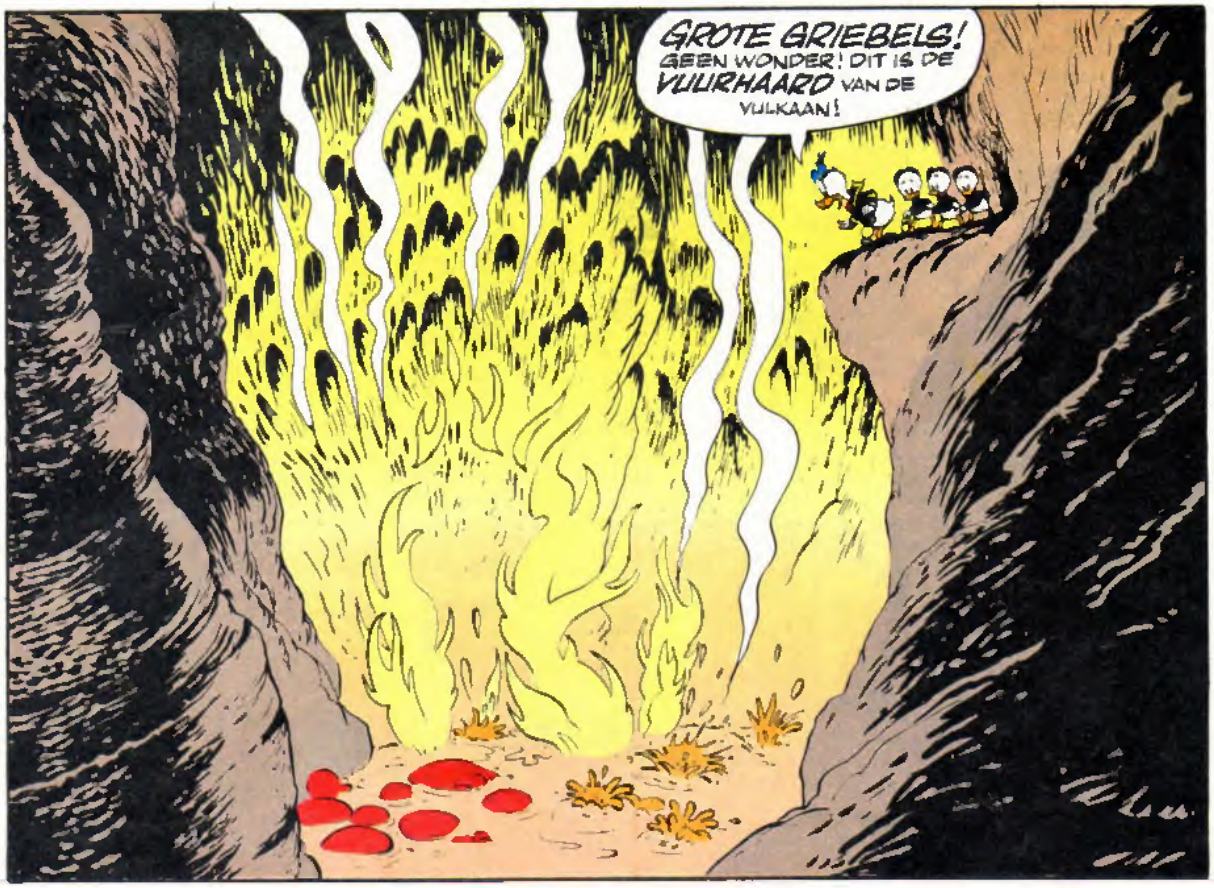
GROTE GRIEBELS!
GEEN WONDER! DIT IS DE VUURHAARD VAN DE VULKAAN!

NU SNAP IK HET! BIJ VLOED STROOMDE HET WATER DOOR DEZE TUNNEL NAAR DIE VUURHAARD...
...EN ZODRA HET DE HETE LAVA RAAKTE, VERDAMPTE HET! VANDAAR DIE "ROOKWOLKEN" BOVEN DE VULKAAN!

NU JA, WE WETEN NU IN IEDER GEVAL WAAR WE KUNNEN GAAN BARBECUEN!

HEE OOM PAGOBERT! ZULLEN WE DIE GROTE KIST VAN U MAAR VAN BOORD HALEN?
JA, ZOEKER MAAR 'N VEILIG PLEKJE VOOR!

MAAR BESCHADIG HEM VOORAL NIET! WEES HEEL VOORZICHTIG! DE INHOUD IS ERG KOSTBAAR!
GISTEREN ZEI HIJ IETS HEEL ANDERS!

EEN PAAR DAGEN LATER...
IK VIND HET ZO JAMMER VOOR DE JONGENS DAT ZE DIE GEZELLIGE KERSTTIJD MOETEN MISSEN, MAAR JA... NIETS AAN TE DOEN!

OH JAWEL! KWIK EN IK HEBBEN 'N KERSTBOOM GEMAAKT VAN PALMBLADEREN!

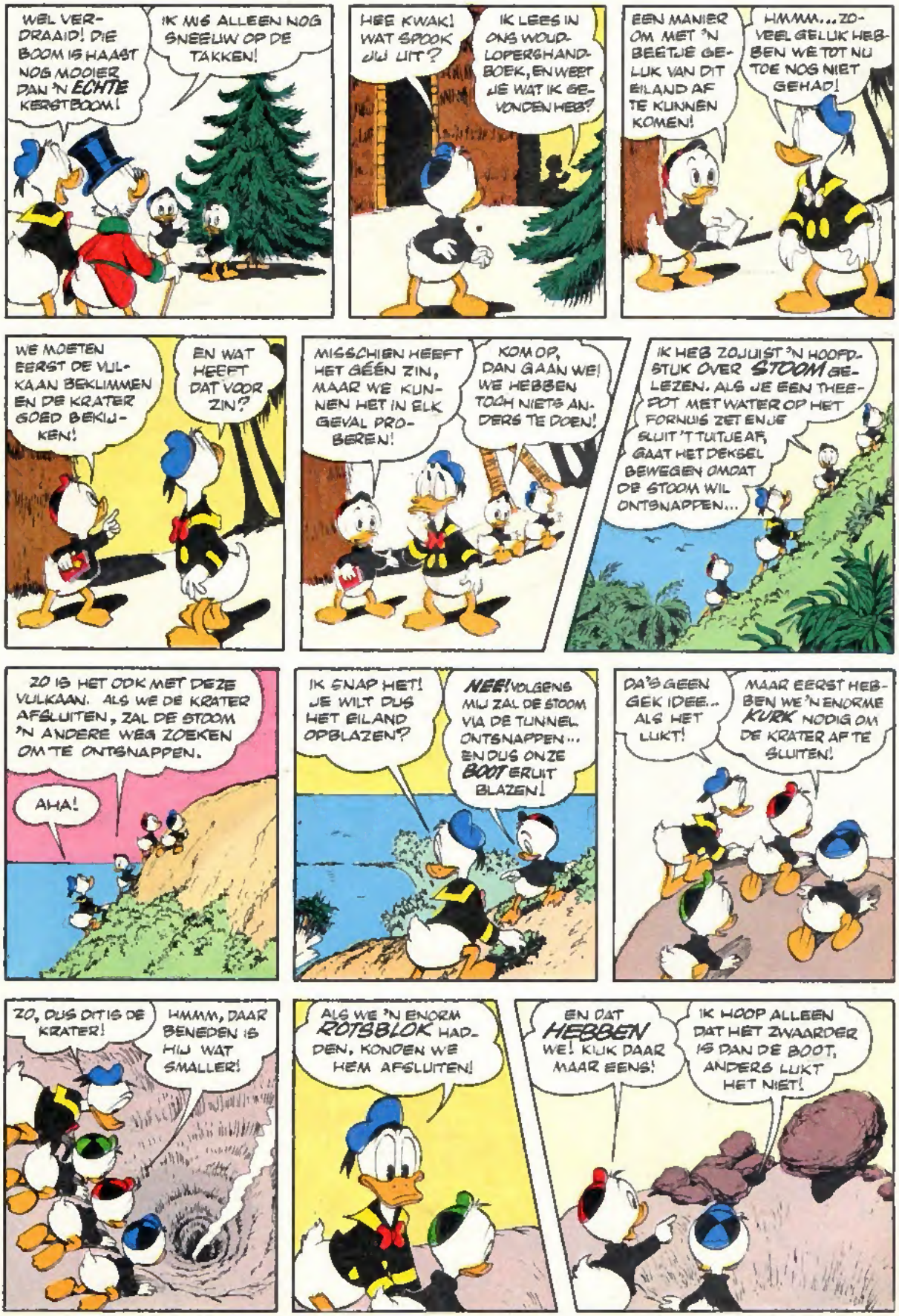
WEL VERDRAAID! DIE BOOM IS HAAST NOG MOOIER DAN 'N ECHTE KERSTBOOM!
IK MIS ALLEEN NOG SNEEUW OP DE TAKKEN!
HEE KWAK! WAT SPOOK JIJ UIT?
IK LEES IN ONS WOUDLOPERSHANDBOEK, EN WEET JE WAT IK GEVONDEN HEB?
EEN MANIER OM MET 'N BEETJE GELUK VAN DIT EILAND AF TE KUNNEN KOMEN!
HMMM... ZOVEEL GELUK HEBBEN WE TOT NU TOE NOG NIET GEHAD!
WE MOETEN EERST DE VULKAAN BEKLIMMEN EN DE KRATER GOED BEKIJKEN!
EN WAT HEEFT DAT VOOR ZIN?
MISSCHIEN HEEFT HET GEEN ZIN, MAAR WE KUNNEN HET IN ELK GEVAL PROBEREN!
KOM OP, DAN GAAN WE! WE HEBBEN TOCH NIETS ANDERS TE DOEN!
IK HEB ZOJUIST 'N HOOFDSTUK OVER STOOM GELEZEN. ALS JE EEN THEEPOT MET WATER OP HET FORNUIS ZET EN JE SLUIT 'T TUITJE AF, GAAT HET DEKSEL BEWEGEN OMDAT DE STOOM WIL ONTSNAPPEN...
ZO IS HET OOK MET DEZE VULKAAN. ALS WE DE KRATER AFSLUITEN, ZAL DE STOOM 'N ANDERE WEG ZOEKEN OM TE ONTSNAPPEN.
AHA!
IK SNAP HET! JE WILT DUS HET EILAND OPBLAZEN?
NEE! VOLGENS MIJ ZAL DE STOOM VIA DE TUNNEL ONTSNAPPEN... EN DUS ONZE BOOT ERUIT BLAZEN!
DA'S GEEN GEK IDEE... ALS HET LUKT!
MAAR EERST HEBBEN WE 'N ENORME KURK NODIG OM DE KRATER AF TE SLUITEN!
ZO, DUS DIT IS DE KRATER!
HMMM, DAAR BENEDEN IS HIJ WAT SMALLER!
ALS WE 'N ENORM ROTSBLOK HADDEN, KONDEN WE HEM AFSLUITEN!
EN DAT HEBBEN WE! KIJK DAAR MAAR EENS!
IK HOOP ALLEEN DAT HET ZWAARDER IS DAN DE BOOT, ANDERS LUKT HET NIET!

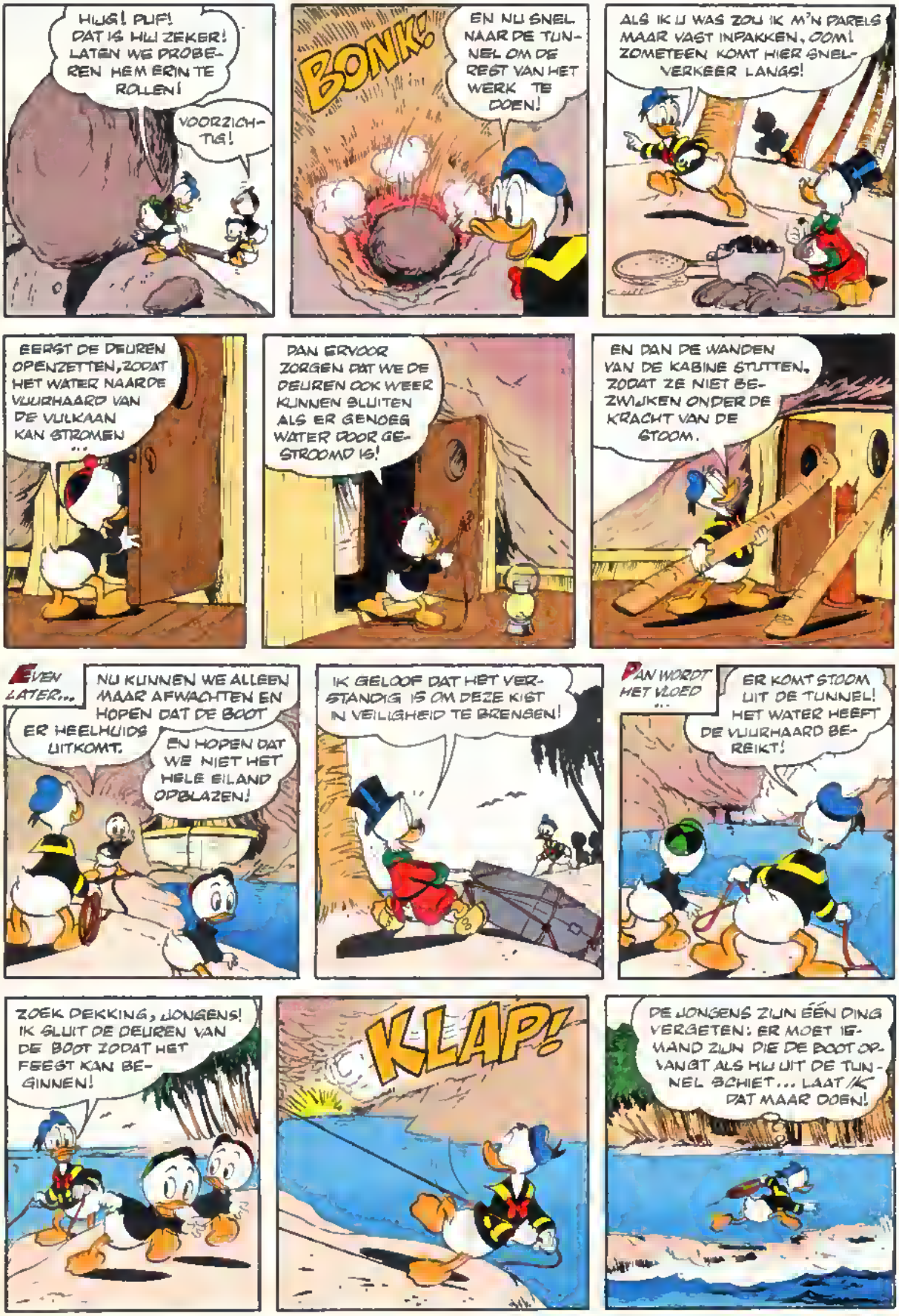
HIJG! PUF! DAT IS HIJ ZEKER! LATEN WE PROBEREN HEM ERIN TE ROLLEN!
VOORZICHTIG!
BONK!
EN NU SNEL NAAR DE TUNNEL OM DE REST VAN HET WERK TE DOEN!
ALS IK IJ WAS ZOU IK M'N PARELS MAAR VAST INPAKKEN, OOM! ZOMETEEN KOMT HIER SNELVERKEER LANGS!
EERST DE DEUREN OPENZETTEN, ZODAT HET WATER NAAR DE VUURHAARD VAN DE VULKAAN KAN STROMEN ...
DAN ERVOOR ZORGEN DAT WE DE DEUREN OOK WEER KUNNEN SLUITEN ALS ER GENOEG WATER DOOR GESTROOMD IS!
EN DAN DE WANDEN VAN DE KABINE STUTTEN, ZODAT ZE NIET BEZWIJKEN ONDER DE KRACHT VAN DE STOOM.
EVEN LATER...
NU KUNNEN WE ALLEEN MAAR AFWACHTEN EN HOPEN DAT DE BOOT ER HEELHUIDS UITKOMT.
EN HOPEN DAT WE NIET HET HELE EILAND OPBLAZEN!
IK GELOOF DAT HET VERSTANDIG IS OM DEZE KIST IN VEILIGHEID TE BRENGEN!
DAN WORDT HET VLOED ...
ER KOMT STOOM UIT DE TUNNEL! HET WATER HEEFT DE VUURHAARD BEREIKT!
ZOEK DEKKING, JONGENS! IK SLUIT DE DEUREN VAN DE BOOT ZODAT HET FEEST KAN BEGINNEN!
KLAP!
DE JONGENS ZIJN ÉÉN DING VERGETEN: ER MOET IEMAND ZIJN DIE DE BOOT OPVANGT ALS HIJ UIT DE TUNNEL SCHIET... LAAT IK DAT MAAR DOEN!

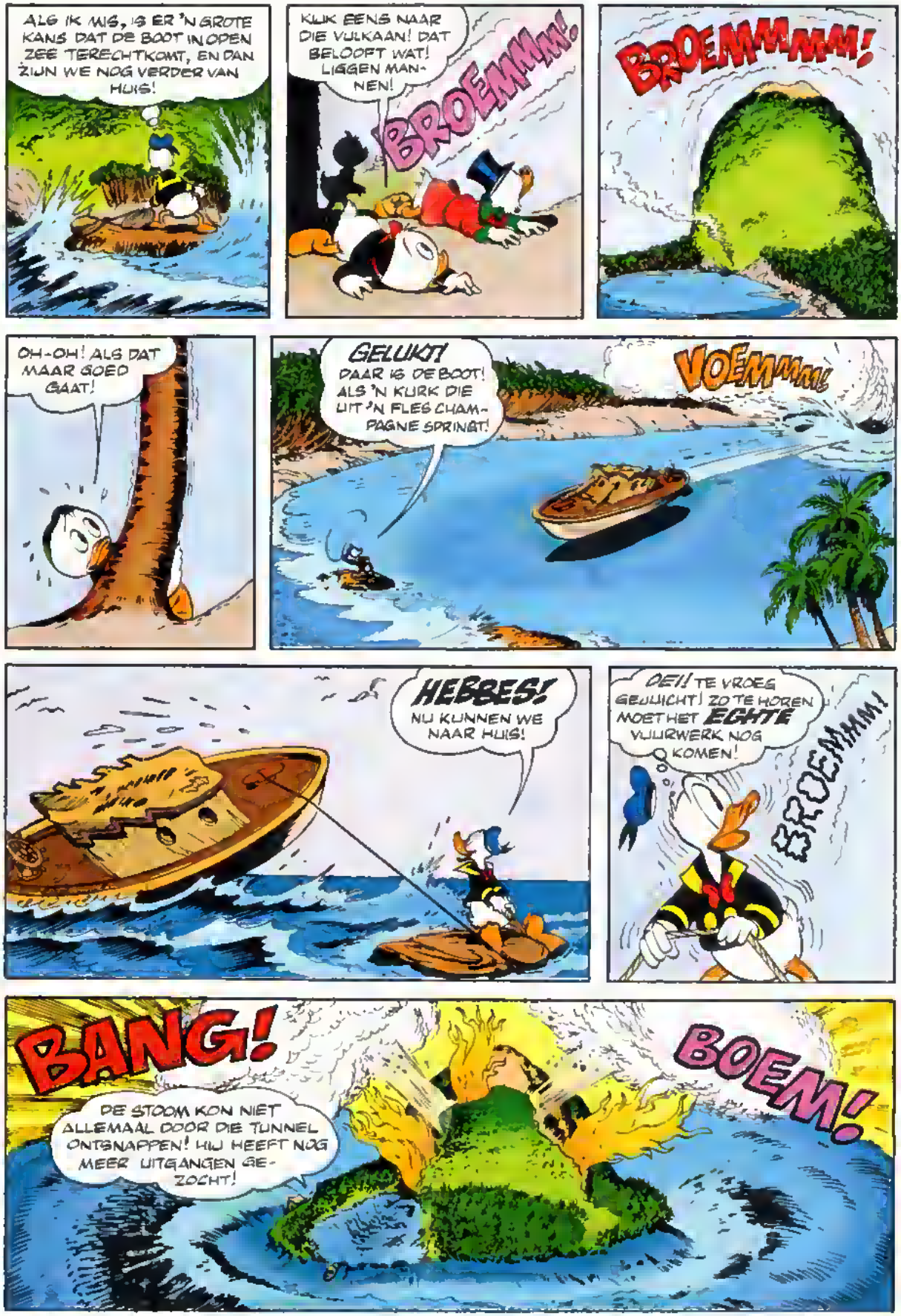
ALS IK MIS, IS ER 'N GROTE KANS DAT DE BOOT IN OPEN ZEE TERECHTKOMT, EN DAN ZIJN WE NOG VERDER VAN HUIS!
KIJK EENS NAAR DIE VULKAAN! DAT BELOOFT WAT! LIGGEN MANNEN!
BROEMMM!
BROEMMMM!
OH-OH! ALS DAT MAAR GOED GAAT!
GELUKT! DAAR IS DE BOOT! ALS 'N KURK DIE UIT 'N FLES CHAMPAGNE SPRINGT!
VOEMMMM!
HEBBES! NU KUNNEN WE NAAR HUIS!
OEI! TE VROEG GEJUICHT! ZO TE HOREN MOET HET ECHTE VUURWERK NOG KOMEN!
BROEMMM!
BANG!
DE STOOM KON NIET ALLEMAAL DOOR DIE TUNNEL ONTSNAPPEN! HIJ HEEFT NOG MEER UITGANGEN GEZOCHT!
BOEM!

LATER ...
DE UITBARSTING IS VOORBIJ, EN DEZE KANT VAN HET EILAND IS NOG INTACT!
ALLEEN IS HET WATERPEIL WAT GEZAKT!
WAUW! KIJK EENS! DOORDAT HET WATER ZO LAAG STAAT, KUN JE DIE OESTERS GEWOON OPRAPEN!
ZO'N MOOI KERSTKADO HEB IK NOG NOOIT GEHAD! PARELS DIE JE KUNT PLUKKEN ALSOF 'T DRUIVEN ZIJN!
WIJ OOK NIET! 'N BOOT DIE ONS TERUG NAAR HUIS KAN BRENGEN, NAAR HET LAND VAN SNEEUW EN KERSTBOMEN!
OVER SNEEUW GESPROKEN...
DIT LIJKT NET ECHTE SNEEUW! MAAR IN WERKELIJKHEID IS HET VULKAANAS!
HA! HA! NU HEBBEN WE TOCH NOG 'N WITTE KERST!
!
OH JA! DA'S WAAR OOK! HET IS TIJD OM M'N KIST OPEN TE MAKEN!
EN ZO...
OH! WAT LEUK! KERSTBALLEN, SNOEP EN SLINGERS OM IN DE KERSTBOOM TE HANGEN!
TJA, DAT HEB IK MEEGENOMEN VOOR HET GEVAL WE HIER MET KERSTMIS NOG ZOUDEN ZIJN!
ZO RAKEN WE TOCH NOG IN KERSTSTEMMING, OOK AL ZIJN WE ERGENS OP DE STILLE OCEAAN!
EN NU OP NAAR HUIS OM ÉCHT KERSTFEEST TE VIEREN!
Uit

DONALD DUCK
GOED DONALD... IK KOM TOT ZEVEN UUR DAN... DAAAG!
VOOR VIJFENTWINTIG PIEK MISTLETOE ...VLUG!
DUS ONDER EEN...
PRECIES!
...MISTLETOE MAG JE...
IEDEREEN ZOENEN?
NU NOG EEN BOVEN DE VOORDEUR, HEH HEH HEH!
RINKEL!
SMAK!
W.D.C

EEN SPECIAAL
kerstnummer
VAN DE
DUCKSTADKRANT

De kleine ezel

Een kerstvertelling

Heel lang geleden woonde er even buiten het stadje Nazareth een klein jongetje. De vader van dat jongetje bezat vier ezels. Drie daarvan waren jong en sterk, de vierde echter was oud en zwak. Dat is op zich natuurlijk niets bijzonders, maar om de een of andere reden betekende juist déze ezel heel veel voor de jongen. Kleintje zei hij vaak, want zo had hij dat ezeltje genoemd. Kleintje, ook al ben je niet meer zo sterk, voor mij ben je de fijnste ezel die er is! De ezel spitste dan zijn oren en balkte luid, net alsof hij de jongen begreep.

Op een dag gingen vader en zoon de heuvels in om hout te sprokkelen. De vier ezels moesten mee om het hout te dragen, want daar dienden ezels in die dagen nu eenmaal voor. Op de terugweg had Kleintje het vreselijk zwaar. Hij kon meer met moeite overeind blijven, terwijl hij nog niet half zo zwaar bepakt was als zijn soortgenoten. En hoe de jongen ook zijn best deed om Kleintje op de been te houden, op een gegeven moment struikelde de ezel en belandde op zijn rug met de stapel hout onder zich. Zoon, sprak de vader toen hij dit zag, Kleintje mag dan een lief en trouw dier zijn, dit wordt me toch echt een beetje te dol. Een ezel die geen zware lasten meer kan dragen, kost me alleen maar geld aan voer. Morgen ga ik naar de stad om hem te verkopen.

Maar vader, riep de jongen verontwaardigd, Dat kunt u toch niet doen? Kleintje is al zo lang bij ons! Hij heeft veel aandacht en een goede verzorging nodig. Hij is een heel bijzondere ezel! Maar de vader was vastbesloten om de ezel te verkopen en omdat hij wist hoe zijn zoon op het ezeltje gesteld was, beloofde hij uiteindelijk dat de jongen zelf naar de stad mocht gaan om een geschikte koper te zoeken. Maar verkocht moest hij in ieder geval worden!

Ik zal je missen, Kleintje, sprak de jongen die avond met een brok in zijn keel terwijl hij naast het ezeltje in het hooi knielde. Maar ik zal er ook voor zorgen dat jouw nieuwe baasje niet zomaar de eerste de beste is! Hij moet een heel goed mens zijn.

De volgende morgen gingen de jongen en de ezel vroeg op pad. Bij de stadspoort hield een wechter hen tegen om te vragen wat ze kwamen doen.

Ik wil mijn ezel verkopen, meneer. Weet u misschien iemand die een ezeltje kan gebruiken?

En of ik zo iemand weet, grijnsde de wechter. Die straat in, het derde huis links! Daar woont een man die vast nog wel iets voor zo'n oud scherminkel wil geven. Ha ha! En de jongen liep in de richting die de wechter hem had gewezen.

Het huis dat hij binnenging was donker en er hing een vreemde lucht. In de hoek stond een man een mes te slijpen. Wat mot je, knaapje? Kom je die azal soms verkopen? Hij rommelde wat in een laatje en liep op de jongen toe. Hier! Ik geef je er een zilverstuk voor.

Voor een zilverstuk mag u hem hebben, meneer, stotterde de jongen. Als u maar belooft goed voor hem te zullen zorgen!

De man barstte in lachen uit.

Goed voor hem zorgen? Ha ha ha! Ik ben een leerlooier jongen. Ik koop die ezel voor zijn huid en nergens anders voor! De jongen rende geschrokken de deur uit met Kleintje achter zich aan.

Drie straten verder durfden ze pas te stoppen om op adem te komen. Toen ze om zich heen keken, zagen ze dat ze zich op een marktpleintje bevonden. Overal stonden kraampjes met groenten, fruit, potten, schalen, brood en koeken. Het was er een drukte van belang. "Hier hebben we vast meer succes, Kleintje," mompelde de jongen in zichzelf. "Hee Kleintje, wat doe je nou? De ezel had zijn tanden in een sappige tomaat gezet en het sap spoot alle kanten op. "Kom Kleintje, wegwezen!" De groenteman kunnen we nu wel vergeten. Meer misschien wil de pottenbakker je wel kopen.

"Dat magere scherminkel? Nee, daar kan ik niets mee beginnen. Het spijt me," zei de pottenbakker. Ook de bakker zag niets in de ezel. Zijn vrouw was veel te dik. Met haar op zijn rug zou hij direkt door zijn poten zakken. Uiteindelijk kwamen de jongen en zijn ezel bij een paardenkoper terecht.

"Dag meneer, wilt u mijn ezeltje kopen?" vroeg de jongen aan de man die net bezig was zijn paard te bekijken. "Ha, ha, ha! Dat aftandse beestje?" riep de man en zijn dikke buik schudde van het lachen. Maar plotseling hield hij op, want hij zag dat enkele voorbijgangers nieuwsgierig toekeken. "Wat een buitenkans! De mensen zouden het reuzeleuk vinden als hij de spot dreef met een oud ezeltje en een klein jongetje dat zich niet verweren kon. Hij trok de ezel het podium op.

"Dames en heren! Wie biedt er duizend zilverstukken voor deze prachtige ezel? Alle omstenders lachten. De paardenkoper deed er nog een schepje bovenop. "Hij is zo sterk als een paard. Kijk maar! En hij sprong boven op de ezel. "Nee niet doen," riep de jongen geschrokken. "U bent veel te zwaar voor hem." En hij trok de man aan zijn jasje. Het ezeltje zakte bijna onder het gewicht in elkaar maar liet zich niet kennen. Plotseling verzamelde hij al zijn kracht en schopte de man de lucht in. Met een doffe klap kwam de paardenkoper weer op de grond terecht. Hard lachend verspreidden de toeschouwers zich weer. De paardenkoper liep rood aan. "Uit mijn ogen met dat beest," schreeuwde hij. De jongen en de ezel maakten dat ze wegkwamen.

Verdrietig liepen ze nu door de straten. Alleen die ekelige leerlooier had Kleintje willen kopen. En daar moest de jongen niet aan denken! Hij was zo diep in gedachten verzonken dat hij niet merkte dat er een man op hen toe kwam gelopen. "Dag jongen. Wat een lief ezeltje heb jij. Is het soms te koop?"

"Ja meneer," antwoordde de jongen verrast. "U kunt hem kopen. Als u goed voor hem zorgt tenminste."

"Maak je daar maar geen zorgen over, ezel de man vriendelijk. "Ik heb een rustig beestje nodig om mijn vrouw Maria naar Bethlehem te dragen. Ze is te zwak om dat hele eind te lopen. Maar ik kan je niet zoveel betalen. Ik heb maar een zilverstuk." "Oh, maar dat is genoeg, meneer. Voor u zeker!" De man lachte en betaalde de jongen het zilverstuk. De jongen omhelsde de ezel. "Vaarwel Kleintje. Ik weet nu zeker dat je in goede handen bent."

Toen de jongen afscheid had genomen, zei de man: "Kom Kleintje. We gaan op naar Bethlehem!"

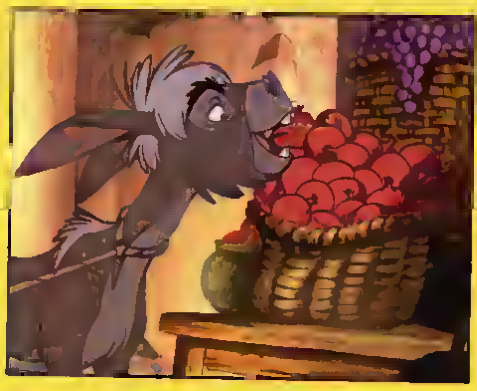

Clarabella's kletskolom

Van de week was ik met m'n vriendin in een banketbakkerswinkel om van die heerlijke bananengebakjes te kopen. Zegt ze opeens tegen me: "Die taart daar heeft ook haar beste dagen gehad." Ze bedoelde natuurlijk een slap rond stuk cake, waar de slagroom al afdroop en een al veel te bruine kers op zat. Maar de dikke dame achter de toonbank voelde zich meteen aangesproken en liep langzaam rood aan. "Kom Margreet, wegwezen," zei ik tegen m'n vriendin en sleurde haar aan haar arm naar buiten. Naderhand hebben we zitten gieren van het lachen, maar die gebakjes hebben we maar niet meer gekocht!

Over taarten gesproken... Ken je die ronde papiertjes met die "kanten" strookjes die weleens onder taarten of gebakjes liggen? Daar kun je prachtige engeltjes van maken (voor in de kerstboom of op tafel).
Je neemt dus zo'n taartpapiertje (die in grote warenhuizen te koop zijn) of een stevig, rond stuk tekenpapier van ong. 14,5 cm doorsnede.

Het tekeningetje hier beneden stelt zo'n rond papiertje voor. Teken nu PRECIES de lijnen van die tekening op jouw papiertje na.
Knip langs deze lijnen het hoofdje en de vleugeltjes gedeeltelijk los. Dan de vleugeltjes achter het hoofdje langs in elkaar schuiven en klaar is Kees!

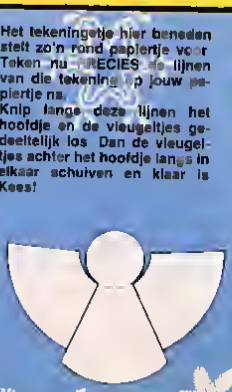

GIJS GANS SUPER-SCHRANS!

Het was te verwachten. Aan ieder gebruik, iedere feestdag, ieder seizoen is wel een vrolijke miss-verkiezing verbonden. Went naast miss Duckstad en miss Wereld, kunnen we ook nog eens trots zijn op Duckstadse schonen die het dit jaar tot miss Zomerbikini, miss Paasei, miss Pinksterbloem, miss Lentefeast, miss Ullebul en miss Gekke-bekken-trekster hebben geschopt. Allemaal moeders mooiste dus!

Gelukkig, een welkome verlatte, zijn we nu op de valreep van 1982 ook nog een MISTER rijker. Niet vanwege zijn uiterlijk schoon, dit keer alleen vanwege zijn prestatie. Ons eller vriend Gijs Gans bracht het deze week tot mister Oliebol 1982. Proficiat! Het kostte Gijs precies vier-entwintig minuten om honderd oliebollen naar binnen te werken. Daarmee liet hij Fred Kanebreef die het na een half uur misselijk opgaf en twee-de werd met zevenendertig oliebollen ver achter zich. Gijs toonde zich zeer tevreden met zijn titel en heeft inmiddels besloten zich in te schrijven voor de wedstrijd erwtensoep-eten die in de koude januarimaand zal plaatsvinden.

Of daar ook een titel aan verbonden is (de grootste SNERT-vent lijkt ons wel een toepasselijke) is nog niet bekend. In ieder geval wensen we Gijs veel succes en een sterke maag toe!

advertenties

Midas Wolf wenst alle medewolven veel slechte voor het nieuwe jaar!

★

Namens alle robots wenst X2R4½Z iedere uitvinder en Willis Wortel in het bijzonder een inventief 1983!

★

Veel geluk toegewenst voor 83.
Guue Geluk

★

Feliz eno novo! Joe Carioca, Rio de Janeiro

★

Gel nj Dagob Duck

★

Oma Duck toch op de ijsbaan

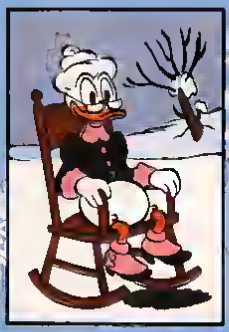

Onkruid vergaat niet' antwoordt Oma Duck altijd als iemand zich bewonderend uitlaat over al het werk dat ze dagelijks op toch vrij hoge leeftijd verzet.
Onkruid' wat een benaming voor zo'n lieve vriendelijke krasse de me. Een hele rozentuin is nauwelijks voldoende om haar vriendelijke karakter te beschrijven. Van daar dat iedereen in Duckstad en omgeving dan ook zeer met haar meeleefde toen bekend werd dat Oma tan gevolge van een val over een hark die haar knecht vergeten was op te ruimen, haar enkel verzwikte.

Gelukkig is Oma al weer dermate hersteld dat ze haar boerderij werk weer alsan elkan. Alleen dient ze nog enige voorzichtigheid in acht te nemen, vandaar dat we Oma dit jaar niet op de schaats zullen tegenkomen. Dat ze toch deelnam aan de ijsproef was te denken een Kwik, Kwek en Kwak Duck, die Oma de hele middag op een heel ingenieuze wijze getuige bovenstaande foto over het ijs rondreden.

GOOFY DOET IEDER IJSKOUD DE GROETEN

Onze stadgenoot Goofy wenst alle vrienden en bekenden dit jaar wel op een heel bijzondere manier een vrolijke kerst. Nog maar nauwelijks was de ijslaag op de vijver in het Duckstadpark stevig genoeg of hij bond de ijzers onder.
Nu heeft iedereen wel eens "achtjes" gedreeld. Goofy presteerde het om met enkele sierlijke slagen "vrolijk kerstfeest" in het ijs te kressen!

"Ik was helaas te laat met het bestellen van kerstkaarten", aldus Goofy. "Allemaal uitverkocht, dus vandaar dat ik op dit idee kwam. Nu hoop ik alleen dat de vorst even aanhoudt, dan kan ik volgende week mijn "gelukkig nieuwjaar" wens er ook nog even bij rijden!"

Heel originee, Goofy! Namens de Duckstadkrant jij ook de beste wensen.

DUCKSTADKRANTPUZZEL

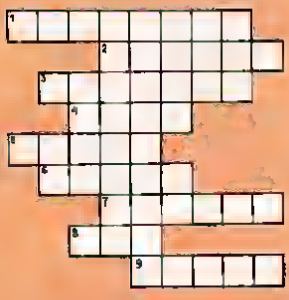

Het is niet pluie in Ducketed, want er loopt een geveerlijke bendiet rond. Met z'n negenen zitten we achter die bendiet een. Wil je weten wie die bendiet is en wie er allemaal achter hem eenzitten, probeer dan eens of je het puzzeltje kunt oplossen. De naam van de bendiet kun je dan van boven naar beneden efiezen.
(De oplossing eteet volgande week in de *brievenbus*.)

1. Oom van Donald
2. Ikzelf
3. Het liefste eendje van heel Ducketed
4. Naefje van mij
5. Boze Wolf
6. Olifantje
7. Achternaam van Willie
8. Senor Carioca
9. Vriend van Frey

ALS IK MIMI NOG WIL VERSIEREN MOET IK DIE VERDRAAIDE PANCHITO OP DE EEN OF ANDERE MANIER OVERTROEVEN!

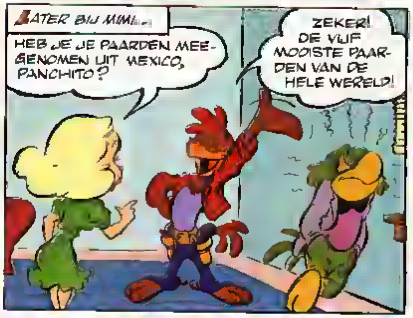
LATER BIJ MIMI...
HEB JE JE PAARDEN MEEGENOMEN UIT MEXICO, PANCHITO?
ZEKER! DE VIJF MOOISTE PAARDEN VAN DE HELE WERELD!

PRACHTIG! DIE WIL IK ZIEN!
OKEE!

IEDEREEN ZEGT DAT IK DE MOOISTE PAARDEN BEZIT!
NOU, WE HEBBEN ZE NOG NIET GEZIEN!
ECHT?

... EN DIT IS BONO. EEN PRACHT, NIETWAAR?
POEH! EEN STEL OUDE SCHARMINKELS ZIJN HET! JE ZOU MIJN PAARDEN 'NS MOETEN ZIEN!

GRAAG! KOM OP, WE GAAN ZE METEEN BEKIJKEN!
NU? SLIK! NEE... EH... DAT KAN NIET! ZE SLAPEN NU! MORGEN...

WDP-611-944

LATER...
WAT IS ER AAN DE HAND, JOE! VERTEL HET MAAR AAN JUAN!
IEK MOET MORGEN ZES PAARDEN HEBBEN... OF IEK BEN 'N GEBROKEN MAN!

IS DAT ALLES? GEEN PROBLEEM! NESTOR EN IK HEBBEN 'N VRIEND DIE PAARDEN BEZIT! DIE MAG JE WEL LENEN!
NATUURLIJK! EEN VAN DIE PAARDEN IS NOGBEROEMD OOK! HET IS VAN 'N AMERIKAANSE GENERAAL GEWEEST!
TJONGE! ECHT WAAR?
ZEKER, JOE!

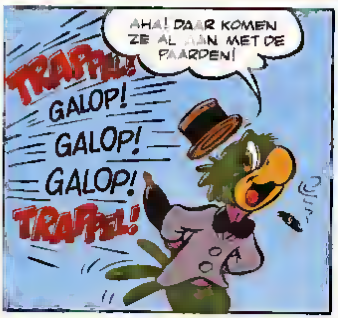
AHA! DAAR KOMEN ZE AL AAN MET DE PAARDEN!
TRAPPEL!
GALOP!
GALOP!
GALOP!
TRAPPEL!

KIJK JOE! DIT IS HET PAARD VAN DE GENERAAL! HIJ HEEFT ER TIJDENS DE LAATSTE OORLOG NOG OP GEREDEN!

Panchito is Joe te slim af geweest, maar Joe geeft het niet op.

WDP- 6-18-1944

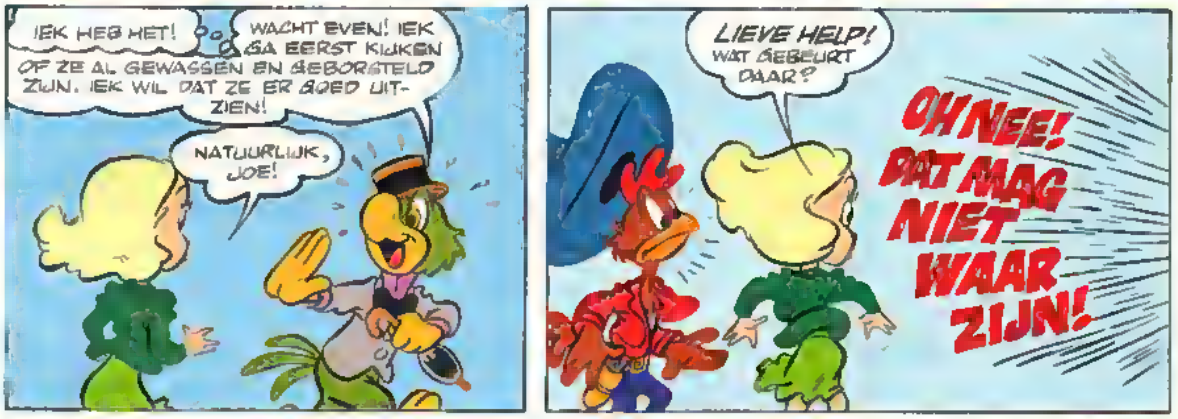

WORDT VERVOLGD

GRATIS VOOR ALLE MILKY WAY FANS PRACHT VAN EEN FIETSCROSS-POSTER

Oak Fietscrass-crazy? Dan heeft Milky Way alweer een verrassing voor je: een pracht van een Fietscrass-paster. Maar liefst 43 x 57 cm graat en helemaal voor niets! Alles wat je hoeft te daen is een briefkaartje aan Milky Way te sturen. Het adres is: Milky Way, p/a Postbus 2, 3190 AA Hoogvliet RT. Schrijf daarap het waard „Fietscrass-paster", je naam (plus voornaam), je leeftijd en je adres. Vergeet de pastkade niet!

We denken dat we precies genaeg posters hebben, dus per aanvraag kunnen we niet meer dan één poster versturen. Wacht er daaram ook niet te lang mee, je aanvraag moet vóór 15 januari 1983 binnen zijn. Intussen: Gogogo.

Milky Way is licht en luchtig, dat kan er altijd tussendoor.

PETER PAN EN DE GESTOLEN POPPEN

LAAT ME DIE POPPEN VAN JOU PAN 'NS ZIEN!
KOOP MAAR 'N KAARTJE VOOR DE VOORSTELLING! DAN KUN JE ZE ZIEN! HEH! HEH!
IK WEET ZEKER DAT HIJ ZE GESTOLEN HEEFT!
HMMM..
BANG!
IK ZAL 'NS EVEN KIJKEN WAT DAAR-BINNEN ALLEMAAL GEBEURT.
DAT IS STROMBOLI!
STRO
HA! HA! HA! HEH! HEH! HO! HO!
POPPEN THEATE
DAN BLIJKT DAT GEPPETTO GELIJK HAD...
IK HEB NIET GELOGEN TEGEN GEPPETTO! IK HEB DIE POPPEN NIET GESTOLEN...
...DAT HEB JIJ VOOR MIJ GEDAAN, BESTE JANTJE FATSOEN! HEH! HEH!
PRECIES! EN GEEN HOND HEEFT ER WAT VAN GEMERKT!
DANKZIJ DIE POPPEN VAN GEPPETTO WORD IK EH. WORDEN WIJ RIJK! IK GA METEEN MET ZE OEFENEN!
PETER PAN GAAT TERUG NAAR GEPPETTO EN VERTELT WAT HIJ HEEFT GEHOORD..
JANTJE FATSOEN HEEFT JOUW POPPEN GESTOLEN! IN OPDRACHT VAN STROMBOLI!
KOMT DAT
IK ZAL ZE! MIJN POPPEN STELEN! DE SCHURKEN! DIEVEN! TUIG!
RUSTIG MAAR! IN UW EENTJE KUNT U TOCH NIETS TEGEN ZE BEGINNEN!
WE GAAN TERUG NAAR DE WERKPLAATS. MISSCHIEN WEET DE KERSTMAN HOE WE DIT 'T BESTE KUNNEN AANPAKKEN!
IK HOOP HET!
INTUSSEN HEEFT STROMBOLI 'N PROBLEEMPJE...
WAAROM BEWEGEN DIE VERDRAAIDE POPPEN NIET? IK HEB ALLES AL GEPROBEERD!
KLIK-KLIK!
VOORUIT, MECHANISCHE COWBOY! DOE IETS!
ALSJEBLIEFT, LIEVE KLEINE BALLERINA! DANS 'NS VOOR DIE ARME STROMBOLI!
MISSCHIEN HEB JE IETS VERKEERD GEDAAN!
NEE, JIJ HEBT IETS VERKEERD GEDAAN!
JE BENT VERGETEN OM DE GEBRUIKSAANWIJZING OOK TE STELEN, SUFFERD!
I-I-IK HEB 'N VOORSTEL!
WAAROM HAAL JE GEPPETTO NIET? ALLEEN HIJ KAN JE HELPEN!
HMMM.. ALS IK 'T SLIM AANPAK TRAPT DIE OUWE ER MISSCHIEN IN..
MENEER GEPPETTO! HEEFT U 'N MOMENTJE?
STROMBOLI?

MIJN POPPEN ZIJN KAPOT! ZOU U ZE MISSCHIEN VOOR ME WILLEN MAKEN?
ANDERS KAN DE VOORSTELLING NIET DOORGAAN, EN DAN MOET IK HONDERDEN KINDERTJES TELEURSTELLEN DAT ZOU VERSCHRIKKELIJK ZIJN!
GOED, IK ZAL M'N GEREEDSCHAP HALEN IK KAN DIE ARME KINDEREN NIET IN DE STEEK LATEN
HA! HA! DIE OUWE GEK IS ERIN GETRAPT!
WE HEBBEN ALLES GEHOORD! WAT GAAT U NU DOEN?
IK GA DIE POPPEN MAKEN, NATUURLIJK!
PETER PAN VOLGT STROMBOLI EN GEPPETTO...
DE KINDEREN ZULLEN JE DANKBAAR ZIJN, BESTE VRIEND!
MAAR GEPPETTO LAAT NIET MET ZICH SOLLEN 'STIEKEM FLUISTERT HIJ ZIJN POPPEN IETS IN HUN OREN
KLIK KLIK
EN? BEWEGEN ZE AL?
EH. JA, 'N OGENBLIKJE NOG!
LET MAAR 'NG OP!
FIJN! HELAAS MOET JE NU HIER BLIJVEN, ZODAT JE ME NIET KUNT VERRADEN!
MAAR DAN KOMEN DE POPPEN IN ACTIE!
NU!
?!!
OEF!
BANG!
HELP!
KLING!
VOORUIT! OP NAAR DE KERSTMAN! WE HEBBEN NU GEEN TIJD MEER TE VERLIEZEN!
EVEN LATER..
EN NU ZO SNEL MOGELIJK TERUG NAAR DE NOORDPOOL. MAAR HOE MOETEN WE AL DIE POPPEN MEENEMEN?
HA HA! LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER!
EN ZO KWAMEN DE KERSTMAN, PETER PAN EN DE POPPEN TOCH NOG OP TIJD AAN.
EN WERD 'T EEN GELUKKIG KERSTFEEST VOOR IEDEREEN!

Advertentie

GA JE MEE WOUDLOPERTJE SPELEN?

Zo'n mooi, spannend spel heb je nog nooit gehad.
Met leeuwen en apen die je helpen of juist niet, en brede rivieren waar je over moet.
Elke goede speelgoedzaak heeft 't.

NAAR HET MIDDELPUNT DER AARDE

door Jules Verne
Opnieuw verteld door
Annemiek Overbeek
Illustraties: Dick Matena

Professor Otto Lidenbrock en zijn neef Axel hebben in een geheim handschrift van de 16e-eeuwse geleerde Arne Saknussemm gelezen hoe je naar het middelpunt der aarde kunt reizen. Ondanks de protesten van de wat bange Axel, zijn zij al snel op weg naar het verre IJsland, waar zij met de hulp van een IJslandse gids in een uitgewerkte vulkaan, de Snaefels, afdalen. Diep onder de grond, na een lange tocht door een doolhof van gangen en spleten, staan ze plotseling voor een enorme zee, waar wind waait en een merkwaardig licht schijnt. Op een vlot proberen ze dit eindeloze water over te steken. Ze zijn getuige van een gruwelijk gevecht tussen twee prehistorische zeemonsters en komen dan terecht in een vreselijk noodweer, dat dagenlang voortduurt. Als ze eindelijk op een oever aanspoelen, blijkt dat ze het water niet hebben overgestoken, maar dat de storm hen heeft teruggedreven naar de kust vanwaar ze vertrokken zijn. Ondanks alle avonturen die ze net achter de rug hebben, wil oom Lidenbrock meteen weer vertrekken, hoe Axel ook tegensputtert.

deel VII
HET EINDE VAN DE REIS

Wat kon ik doen? Ik kon kwaad en driftig worden, maar mijn oom zou zijn wil toch doordrukken. En Hans, was zelfs al bezig onze bagage op het gehavende vlot vast te binden, toen mijn oom opeens riep. „Nee, wacht, we vertrekken morgen." Opgelucht haalde ik adem. „Nu we hier toch zijn," sprak mijn oom verder, „kan ik beter eerst de omgeving wat gaan verkennen." En terwijl Hans achterbleef om het vlot verder in gereedheid te brengen, gingen mijn oom en ik op onderzoek uit. Ook aan deze kust rees een hoge granieten muur van rotsen aan het eind van het strand op, dus ver landinwaarts konden we niet gaan. Maar de kust bood al genoeg verrassingen. Niet alleen vonden we allerlei schelpen uit de begintijd van de aarde, maar na een kleine helling stonden we zelfs onverwachts voor een hele vlakte vol beenderen van ontelbare prehistorische dieren. Mijn oom raakte zo door het dolle heen dat hij roekeloos over de krakende botten heen en weer begon te lopen. Opeens hoorde ik hem met trillende stem roepen: „Axel, Axel, een mensenhoofd! Ik heb een echte mensenschedel gevonden!" Ik griezelde bij dit idee, maar hij had gelijk. In dit uitgestrekte beenderenkerkhof lagen ook botten van mensen die heel vroeger op aarde hadden geleefd.

Bijna een uur liepen we over de beendervlakte voort. Het strand was al lang achter ons verdwenen, maar mijn onvoorzichtige oom gaf er weinig om of hij de weg kwijtraakte en trok mij met zich mee. Aan het eind van het beenderveld verrees een enorm woud met reusachtige palmbomen en prachtige dennen, verbonden door een netwerk van slingerplanten. Doordat zij het zonlicht misten, waren deze bomen en planten niet groen. Alles zag er een beetje bruinachtig uit, zoals de kleur van vergeeld papier. Mijn oom waagde zich in dit dreigend stille woud en ik moest hem wel volgen, hoewel ik voortdurend bang was dat er opeens een enorm dier voor onze neuzen zou staan. Plotseling bleef ik stilstaan en greep mijn oom vast. In de verte, door de bomen heen, zag ik inderdaad dieren lopen, reusachtige dieren waren het, een hele kudde mastodonten! Dit keer geen geraamten, maar levende dieren! Ik kon mijn oom nog maar net tegenhouden. „Nee," riep ik uit, „daar kunnen we niet naar toe, we zijn ongewapend. Wat kunnen we beginnen tegen zulke reusachtige dieren. Kom, oom, mensen horen hier niet thuis."

„O nee?" antwoordde mijn oom met een zachte stem, „je vergist je, Axel, kijk daar maar eens. Zie je dan niet dat daar een wezen staat zoals wij?"

En of ik het geloven wilde of niet, een heel eind van ons vandaan ontdekte ik inderdaad een menselijk wezen. Het leunde heel rustig tegen een reusachtige boom en zag er zelf ook uit als een ware reus, met een enorme kop, wel zo groot als van een buffel, en een verwilderde bos haar. Het leek wel of hij de kudde mastodonten bewaakte. Doodstil stonden we naar dit angstaanjagende wezen te staren. „Laten we ervandoor gaan voor het ons in de gaten krijgt," fluisterde ik, en gelukkig was mijn oom het deze keer eens met me eens. Een kwartier later begonnen we echter al te twijfelen of we ons die mastodonten en dat reusachtige mensenwezen niet verbeeld hadden. Hoe kon een mens zo diep onder de grond in leven blijven, dat kon toch niet mogelijk zijn, het moest een luchtspiegeling geweest zijn. Maar we bleven twijfelen. Intussen hadden we het strand weer bereikt en liepen we wat rond op zoek naar sporen van ons vorige verblijf aan deze kust. Soms was het net of we de omgeving herkenden, maar helemaal zeker waren we er niet van. Opeens zag ik iets blinkends liggen. Aha, toch op bekend terrein, dacht ik.

„Kijk eens, oom," riep ik, terwijl ik een dolk opraapte.

„Had jij dat wapen meegenomen?" vroeg mijn oom verbaasd.

„Ik niet, maar u, denk ik," antwoordde ik.

„Zover ik weet niet. Ik heb zo'n voorwerp nooit bezeten."

„Dat is raar, maar misschien is het van Hans en heeft die het hier verloren," stelde ik voor.

„Hans?" zei mijn oom en schudde zijn

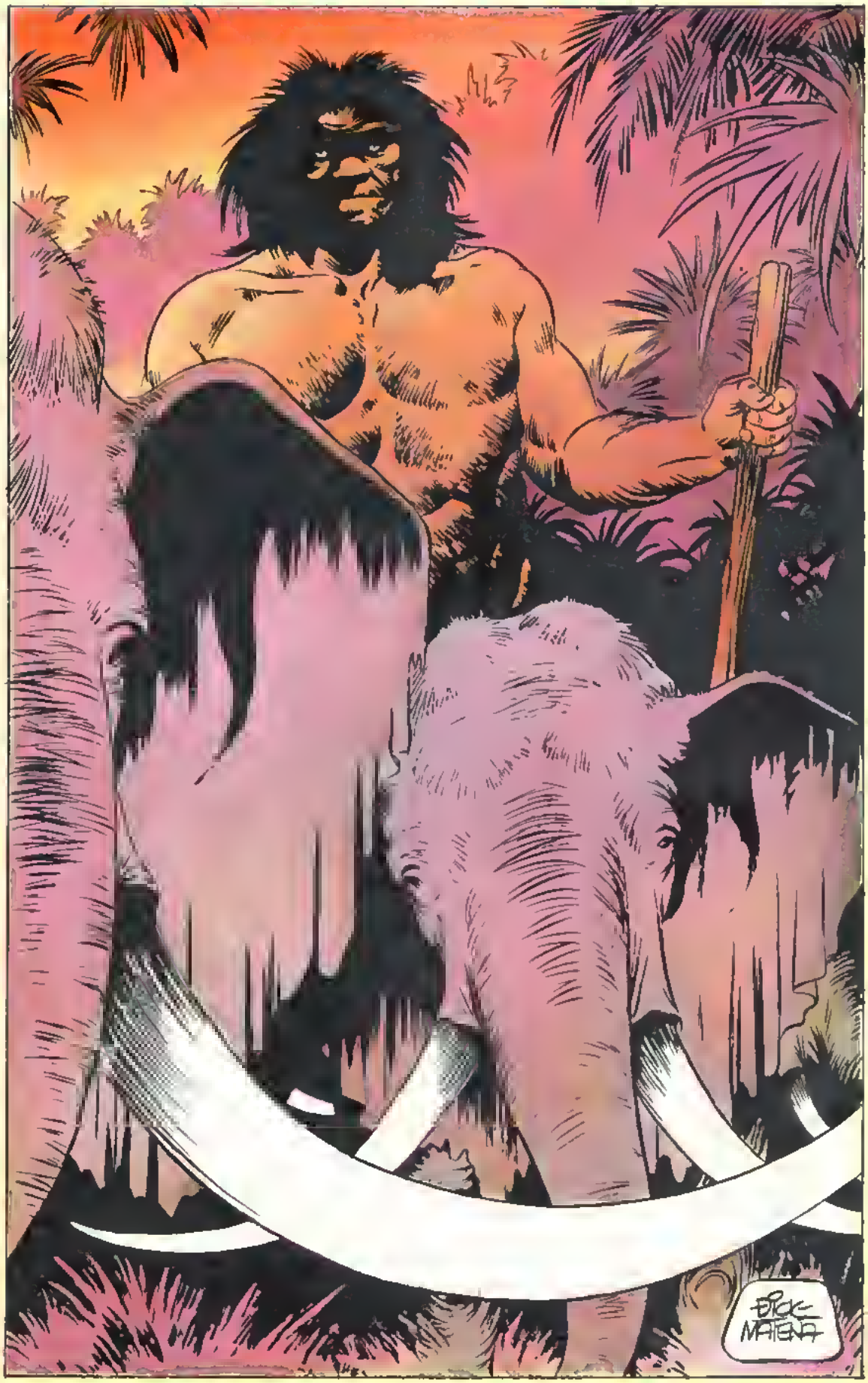
DICK
MAIENA

hoofd. Daarna bekeek hij het wapen eens goed. „Axel," zei hij toen op een ernstige toon, „dit is een wapen uit de 16e eeuw, zoals edellieden die aan de gordel droegen. Hij is van Spaanse oorsprong. Hij is van geen van ons drieen." Nu raakte mijn oom heel opgewonden. „Axel, we zijn nog steeds op de goede weg. Degene die dit mes hier ooit heeft achtergelaten, zal ons wijzen hoe we verder moeten. Laten we goed gaan zoeken."
Nauwlettend onderzochten we hierna de kleinste scheuren die in een gang zouden kunnen overgaan. Zo kwamen we op een plaats waar de oever heel smal was. Tussen twee vooruitstekende rotsen was de ingang van een duistere tunnel zichtbaar en daar, op een granietblok, zagen we twee geheimzinnige, half uitgewiste runetekens.
„A S." riep mijn oom uit, „Arne Saknussemm! Hier gaat onze reis naar het middelpunt der aarde verder."
„Laten we eerst naar Hans teruggaan," zei hij, „en het vlot hierheen halen." Ik gehoorzaamde en we liepen snel terug. Het einde van de reis kwam in zicht. Er was geen tijd te verliezen, vonden we allebei. Gelukkig was Hans al helemaal gereed met het vlot en konden we meteen afreizen. Het was niet eenvoudig om met een zeilend vlot langs de kust te varen, maar na een paar uur kwamen we dan toch bij onze „Kaap Saknussemm", zoals we de ingang van de tunnel genoemd hadden. Maar wat een teleurstelling wachtte ons. Al na een paar passen in die donkere gang werd ons de doorgang versperd door een enorm rotsblok. We konden er onmogelijk langs, hoe we ook zochten naar een kleine opening.
„Wel verdorie," riep ik kwaad uit. „Hoe kan dat nou? Saknussemm is vast niet door die steen tegengehouden. Dat rotsblok moet er later terecht zijn gekomen. We moeten het zien kwijt te raken."
„Wel," sprak mijn oom, „laten we het met het houweel en het breekijzer proberen."
„Dat heeft geen zin," zei ik, „die rots is veel te hard en dat duurt veel te lang. Ik heb een veel beter plan. We gebruiken het kruit en blazen die rots gewoon op." Daar was mijn oom niet opgekomen. Even weifelde hij, maar gaf me toen mijn zin. Het was geen gemakkelijk karwei. Hans begon een gat te hakken voor een flinke hoeveelheid kruit en mijn oom en ik maakten van linnen met nat gemaakt kruit een lange lont. „We zullen erdoor komen," zei ik. Tegen middernacht waren we klaar met de voorbereidingen. De lading kruit was in de kamer gestopt en de lont hadden we door de gang heen gelegd, zodat hij er aan de buitenkant uitkwam. Eén vonk zou nu voldoende zijn, maar mijn oom sprak rustig: „Tot morgenochtend." En ik moest nog minstens zes uur geduld hebben.

Die volgende dag, donderdag de 29e augustus, was een van de merkwaardigste dagen van onze hele reis.
Om zes uur 's morgens waren we al op. Het ogenblik waarop het kruit ons een doortocht moest banen door de muur van graniet was aangebroken. We spraken af dat ik de lont zou ontsteken en dat we daarna met ons vlot zo snel mogelijk een eind de zee op zouden varen, want de gevolgen van de ontploffing konden we natuurlijk niet overzien. Het was maar beter een eind uit de buurt te blijven, vonden we. En zo gebeurde het. Ik stak de lont aan, rende naar het vlot en met een krachtige zet staken we van wal. Ik geloof dat ik de knal niet hoorde, maar voor mijn ogen zag ik de rotsen van vorm veranderen. Zij gingen als een gordijn open en ik zag een onmetelijke afgrond. De zee werd één grote golf met ons vlot er loodrecht bovenop. Daarna werd alles pikzwart en werden we met het water in die vreselijke afgrond weggezogen. Ik voelde dat ons einde gekomen was.

Stevig hielden we elkaar vast om niet van het vlot geslagen te worden. Dit was de weg van Saknussemm, we schoten de diepte tegemoet, maar we waren zo onvoorzichtig geweest een hele zee met ons mee te slepen. Wervelend in enorme draaikolken bleven we maar dalen, steeds dieper, tot we plotseling met een schok tot stilstand kwamen. We waren op de bodem aangekomen. Zou dit het middelpunt der aarde zijn, dacht ik nog, en het volgende moment stortte het water over ons heen. Het was alsof ik stikte, alsof ik verdronk. Een paar seconden later merkte ik dat ik weer kon ademhalen. Wat gebeurde er toch? Het was nog steeds pikdonker om ons heen. Toen hoorde ik mijn oom boven het geloei van het water uit roepen: „We stijgen, we stijgen!" Ik stak mijn arm uit en voelde het water onder ons vlot doorschieten. Het was waar, we stegen met een geweldige vaart. Maar waarheen? En waarom werd het opeens zo warm? Het water werd hoe langer hoe heter en het leek wel of de muren om ons heen bewogen. Wat was er toch aan de hand? Hans was erin geslaagd een toorts aan te steken en bij het beetje licht zagen we dat de naald van ons kompas wild in de rondte draaide. „Oom, oom," riep ik uit, „we zijn verloren, we zitten midden in een aardbeving!"
Maar ik zag mijn oom met zijn hoofd schudden. „Geen aardbeving, maar een uitbarsting," riep hij terug, „en dat is het beste dat ons kan overkomen." Hoe kon hij zoiets zeggen, we zouden levend verbranden in de lavastromen als hij gelijk had. „Het is onze enige kans om weer boven de grond te komen. We kunnen alleen maar hopen dat we de hitte overleven." Die hitte begon onverdraaglijk te worden en nog steeds schoten we voorwaarts, een onbekende bestemming tegemoet. Onder het vlot stroomde geen water meer, maar een dikke laag lava. Door de brandende hitte en de voortdurende schokken en stoten raakte ik half buiten bewustzijn. Als Hans mij niet stevig hadden vastgehouden, zou ik zeker in de gloeiende lava zijn verdwenen. Vaag herinner ik me nog de woest rondraaiende bewegingen van het vlot, loeiende vlammen om ons heen en een orkaan die uit een ontzaglijke luchttrechter leek te komen en ons omhoog schoot in een verblindende regen van as.
Toen ik mijn ogen weer opendeed, voelde ik de hand van Hans die me aan mijn riem vasthield. Met zijn andere arm ondersteunde hij mijn oom. We bevonden ons op een smalle richel van een berg. Vlak voor ons gaapte een steile afgrond. Hans had ons voor de zoveelste keer tijdens deze reis gered. We hadden het overleefd. We waren op aarde teruggekeerd
„Waar zijn we?" hoorde ik mijn oom bevend vragen, „op IJsland?"
„Nej," antwoordde Hans.
Ook ik verwachtte niets anders te zien dan ijskegels en bergen met sneeuw, maar toen mijn ogen aan het daglicht gewend waren, ontdekte ik dat we onmogelijk op IJsland konden zijn. Hoog boven ons torende een krater van een vulkaan, waaruit voortdurend een hoge verzengende vlammenzuil opsteeg. En onder ons, daar waar de lava de bodem nog niet bedekt had, zagen we prachtige groene bomen en bloeiende planten. Waar zouden we terecht gekomen zijn? Al snel besloten we heel voorzichtig op onderzoek uit te gaan. Na een tijdje kwamen we in een dal, waar we behalve helder water en fruitbomen ook een kleine jongen vonden, die hard voor ons weg wilde lopen. We moeten er angstaanjagend hebben uitgezien. Maar Hans hield hem tegen en mijn oom begon hem in alle talen die hij kende uit te horen. Het kind gaf geen kik. Pas toen mijn oom hem in het Italiaans vroeg hoe deze berg heette en hem daarbij aan zijn oren trok van ongeduld, kwam er een antwoord. „Stromboli," riep de jongen, rukte zich los en verdween zo snel hij kon. Maar we wisten nu genoeg. Stromboli! We waren in de Middellandse Zee. Wat een ongelooflijke reis hadden we gemaakt! We waren de ene vulkaan ingegaan en de andere weer uitgekomen, en die andere lag meer dan twaalfhonderd uren gaans van de Snaefels, van dat barre IJsland.

Als helden werden we thuis binnengehaald. In alle kranten ter wereld stond het relaas van onze tocht. Z'n leven lang heeft oom Otto lezingen over onze reis gehouden. Hans keerde na een hartelijk afscheid terug naar IJsland, de enige plek op en in de aardbol waar hij zich thuisvoelde. En ik, Axel, stichtte na m'n studie een gelukkig gezin en werd een brave huisvader. Voor mij was een zo'n onderneming in m'n leven meer dan genoeg geweest!

EINDE

Cadeau!
De Junior Blauw Spaarmap.

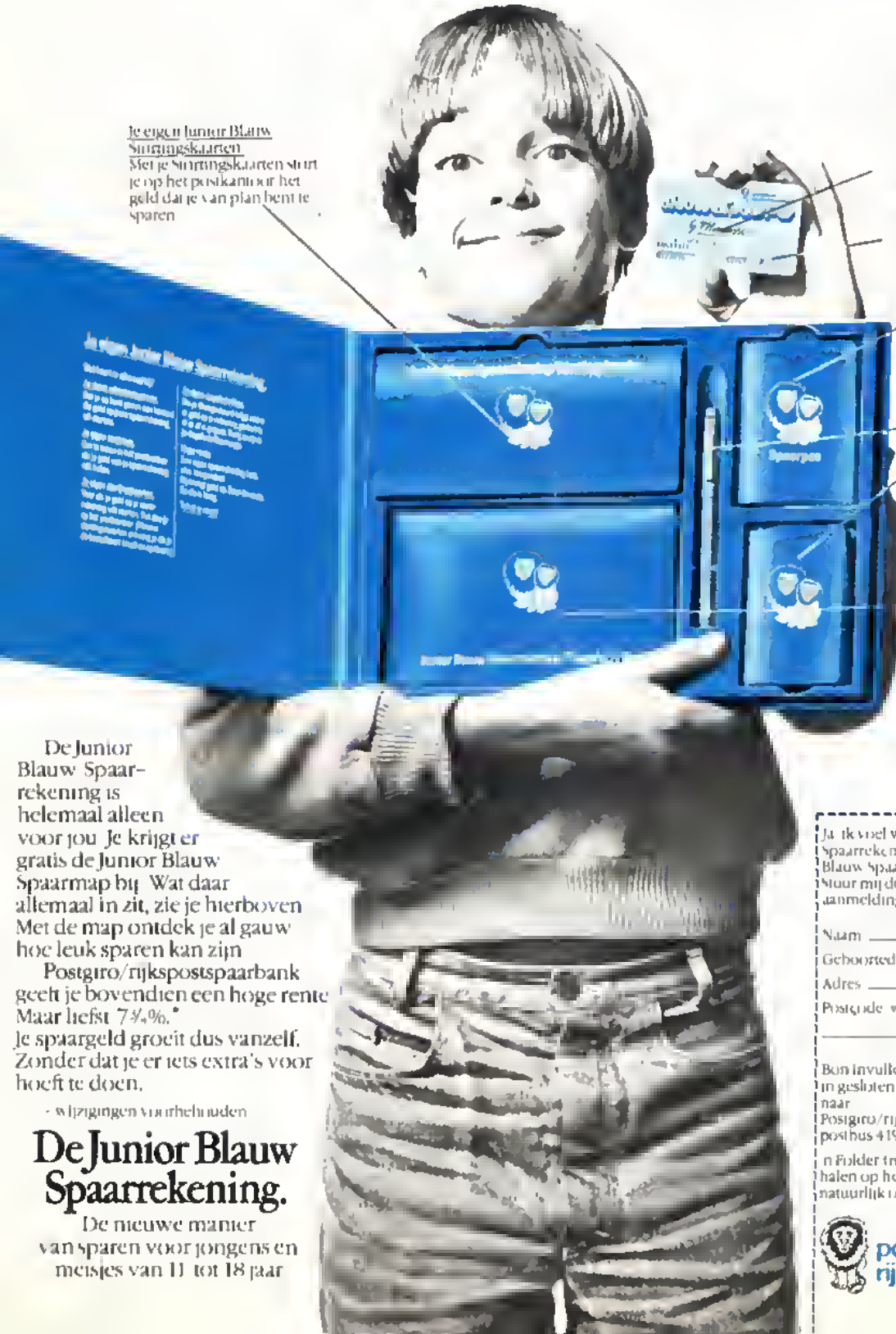

Je eigen Junior Blauw Stortingskaarten
Met je Stortingskaarten stort je op het postkantoor het geld dat je van plan bent te sparen

Je eigen Junior Blauw Rekeningnummer
De Junior Blauw Spaarrekening is helemaal van jou alleen. Andere mensen kunnen er wel geld op storten. Maar alleen jij kan er wat afhalen.

Je eigen Junior Blauw Spaarpas
Dat pasje laat je zien op het postkantoor als je geld van je eigen Junior Blauw Spaarrekening wilt halen.

Mapje voor je eigen Junior Blauw Spaarpas
Hierin kun je je Spaarpas op bergen. Dan blijft ie mooi gaaf.

Je eigen Junior Blauw Pen en Nummerboekje
Je vult je eigen Junior Blauw Stortingskaarten in met je eigen Junior Blauw Pen. Die pen en dat nummerboekje kosten je ook al niets.

Je eigen Junior Blauw Dagafschriften
Daarmee kun je precies zien hoeveel geld je hebt. Dagafschriften krijg je thuisgestuurd. Als je geld hebt gestort. Of hebt opgenomen.

De Junior Blauw Spaarrekening is helemaal alleen voor jou. Je krijgt er gratis de Junior Blauw Spaarmap bij. Wat daar allemaal in zit, zie je hierboven. Met de map ontdek je al gauw hoe leuk sparen kan zijn.

Postgiro/rijkspostspaarbank geeft je bovendien een hoge rente. Maar liefst 7¾%.*
Je spaargeld groeit dus vanzelf. Zonder dat je er iets extra's voor hoeft te doen.

* wijzigingen voorbehouden

De Junior Blauw Spaarrekening.

De nieuwe manier van sparen voor jongens en meisjes van 11 tot 18 jaar.

Ja. Ik voel wel iets voor de Junior Blauw Spaarrekening met die gratis Junior Blauw Spaarmap.
Stuur mij de ongebruikte folder met het aanmeldingsformulier maar op.

Naam _____

Geboortedatum _____

Adres _____

Postcode woonplaats _____

Bon invullen, uitknippen en opsturen in gesloten envelop zonder postzegel naar
Postgiro/rijkspostspaarbank
postbus 41900, 1009 CD Amsterdam

n Folder (met aanmeldingsformulier) halen op het postkantoor kan natuurlijk ook.

postgiro
rijkspostspaarbank

Douwe Dabberts kerstavontuur

TEKST: THOM ROEP — TEKENINGEN: PIET WIJN.

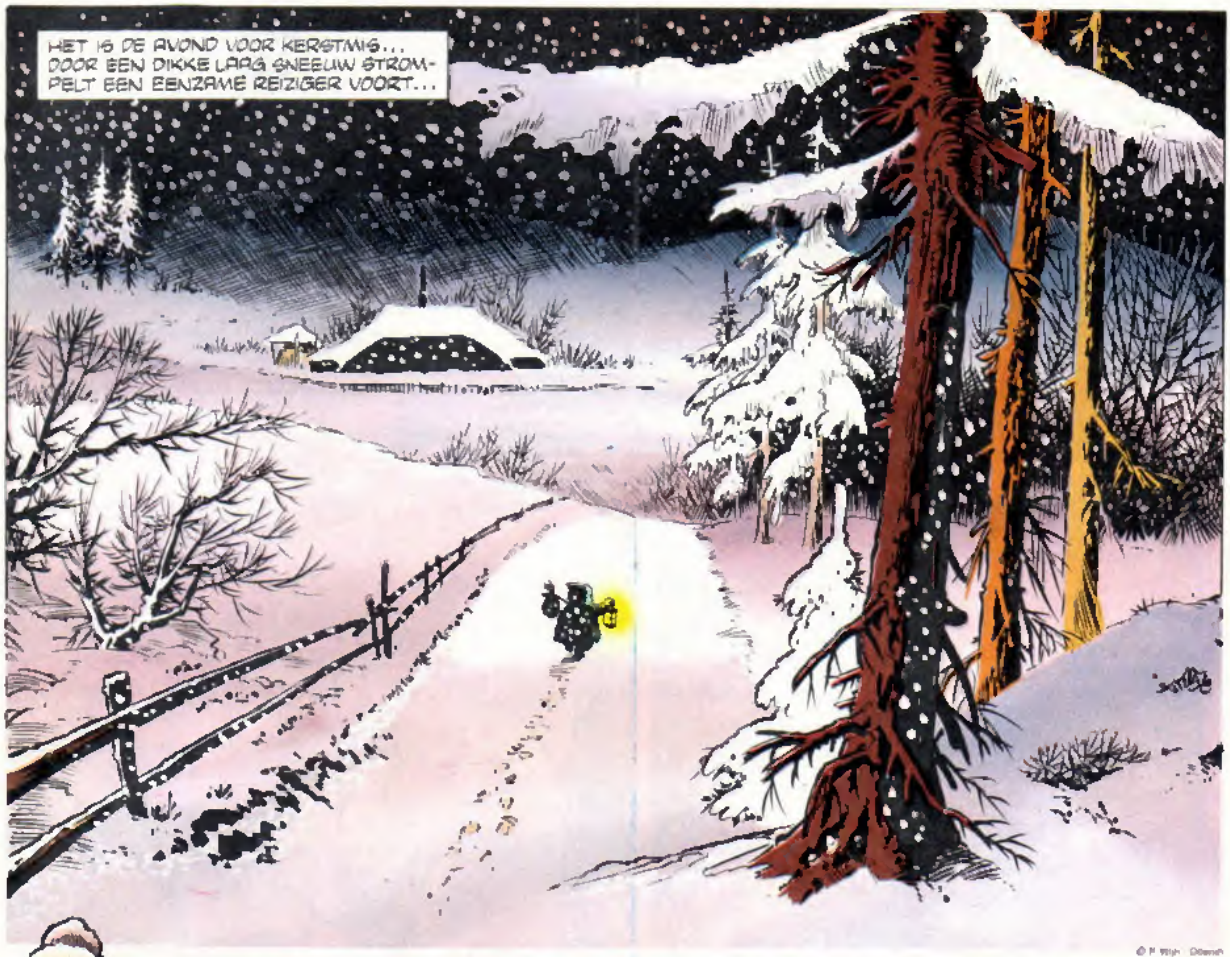

IK ZAL HIER OP Z'N MINST TOCH WEL IN HET HOOI MOGEN SLAPEN, DENK IK! DE MENSEN IN DEZE STREEK ZIJN GELUKKIG NOGAL...
GASTVRIJ? OEI!
WAT SPOOK JIJ OP MIJN ERF UIT? DENK MAAR NIET DAT HIER IETS TE HALEN VALT, SCHAVUIT!
WRAF! WRAF!
G-G-GOEDENAVOND BOER! IK BEN OP WEG NAAR BONKERSHONK MAAR ZAL'T DOOR DE SNEEUW VANAVOND NIET MEER HALEN. MAG IK IN HET HOOI SLAPEN EN...
WAT?
WAT DENK JE WEL? HET IS HIER GEEN HERBERG! MAAK DAT JE WEGKOMT!
AUW
BWAM
WEGWEZEN! VAN M'N LAND AF! EN VLUG WAT, ANDERS IS M'N VOLGENDE SCHOT RAAK!
WRRAF!
2-A

WORDT VERVOLGD

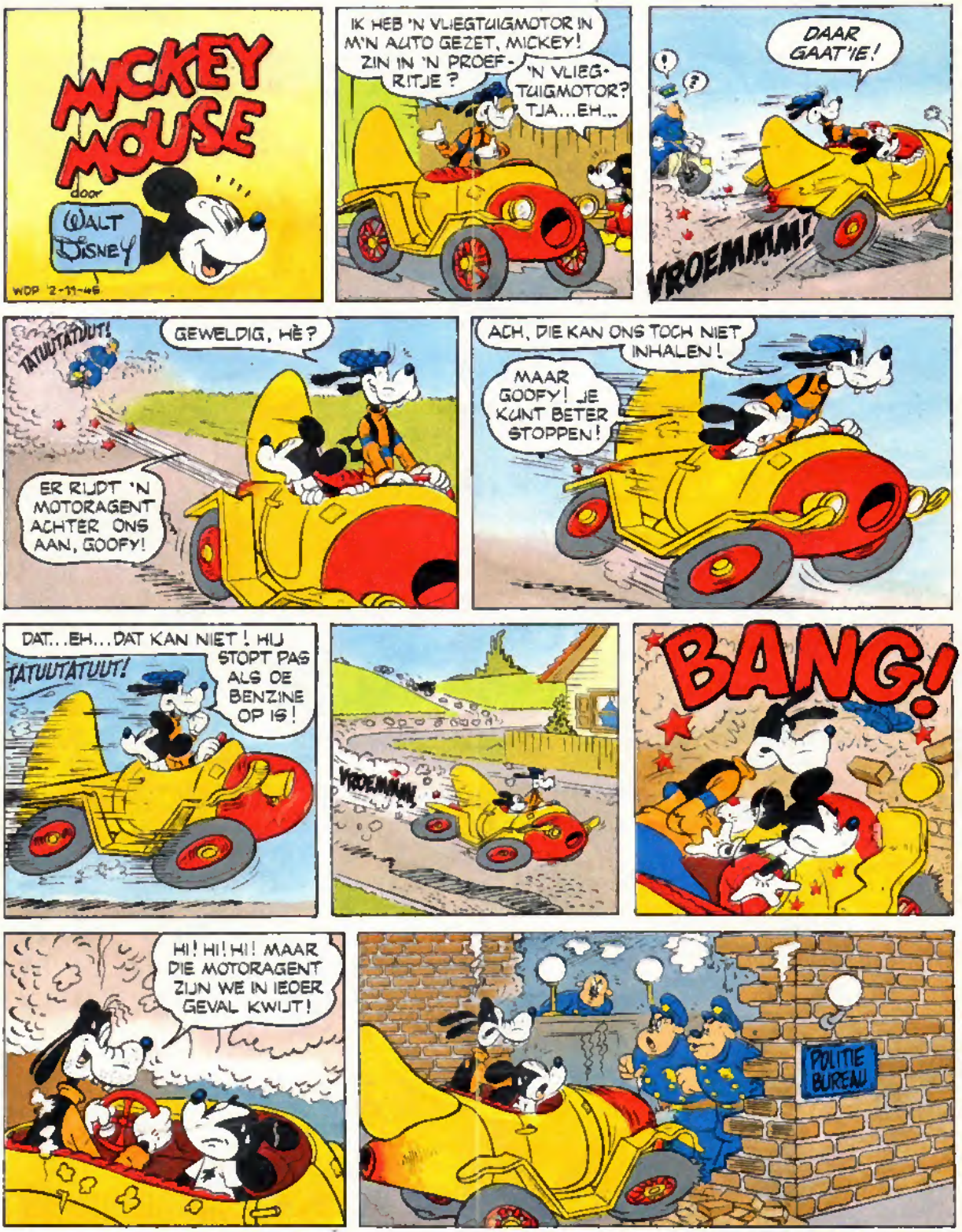

8 710722 052011 00

Abonnementsprijs: f 1,40 per week of f 18,20 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,60, België 28 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 318420.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladenman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Medianet B.V., Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319420. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 18.00 uur, vrijdag van 08.30 – 16.30 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distributiekantoor: Arnhem 085-450184, Beilen 05930-5545, Haarlem 023-173682, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Medianet B.V., klantenservice (zie boven).

Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tarievenkaart no. 17.
Drukkerij: B.V. Diepdrukkerij Etten.